

שלמה אבלס ז"ל
תשא"ג- תשס"ד

עמוד 1

א- ל מלא רחמים שוכן במרומים,

המצא מנוחה נכונה על פני השכינה

במעלות קדושים וטהורים כזוהר הרקיע מזהירים

את משה בן רחמים שהלך לעולמו,

בעבור שנדבו צדקה בעד הזכרת נשמתו,

לכן בעל הרחמים יסתירהו בסתר פניו לעולמים,

ויצור בצרור החיים את נשמתו,

ה' הוא נחלתו, ויגוח בשלום על משכבו,

ונאמר אמן.

עמוד 2

פרקי ילדותו

עמוד 3

שלמה חי אבלס נולד בכ' תמוז תשמ"ג- (30.6.1983)
שלמה העביר את ילדותו בשכונת קטמון בדרום ירושלים,
קטמון (או גונן בשמה העברי הרשמי) היא שכונה בדרום-מרכז ירושלים.
בקרב ירושלמים מקובל גם לכנותה קטמון הישנה, להבדילה מרצף
שכונות הלווין שלה "הקטמונים" (או "גוננים" - גונן א'-ט') שנבנו בשנות
ה-50 וה-60 של המאה ה-20 מדרום-מערב לקטמון ההיסטורית. בתיה
הראשונים של השכונה הוקמו סמוך למנזר סן סימון, והיא נבדלת מן
"הקטמונים" היסטורית, אדריכלית וסוציו-אקונומית.

מנזר סן סימון תוחם את השכונה ממערב, מצפון לה מלביה וקריית
שמואל, ממזרח המושבה היוונית והמושבה הגרמנית ומדרום ומדרום-
מערב שכונת גוננים או קטמונים ורסקו. שני הרחובות המרכזיים בה הם
רחוב רחל אמנו המחבר אותה עם רחוב עמק רפאים ורחוב כובשי קטמון
המחבר אותה אל רחוב הפלא"ח שבצפון.

**שכונת קטמון-
בעבר וכיום**

גן סן סימון בקטמון- היום

גן סן סימון בקטמון- היום

גן קטמון וגן אופירה

**הקונסוליה היוונית בשכונת
קטמון**

שנות לימודיו בביה"ס היסודי

שלמה חי, בנם הבכור של אילן ושרה אבלס

אח ל5 אחים: אוריאל, לאה, יעקב, אודליה ואליאסף.

שלמה היה ילד שמח ומיוחד, הוא היווה דמות דוגמא לאחריות ובגרות

את שנות ילדותו העביר שלומה בביה"ס "יהודה הלוי" בירושלים, עד

שעברו למעלה אדומים שאז עבר שלמה לביה"ס, מעלה התורה" בעיר.

בביה"ס החדש קיבלו את שלמה בשמחה ושלמה התאקלם במהירות

ובקלות בזכות אישיותו הקסומה, של רגישות, טוב לב ונתינה. חבריו

מעידים שסייע לכל מי שבקש: מורה, חבר, או אפילו סתם תלמיד

מכיתה נמוכה.

לפני שנים לא רבות הצטרף לכיתתנו
ילד נחמד,
שלמה אבלס.
ילד קטן, חייכן ותמוז.
נמוך קומה היה ומשקפיים על פניו
הענוגות.
בחיוך ובשמחה הגיע לבית הספר. כשהיה
אוחר ביד אביו הדואג ששמר עליו בכל
עת.
מכתה ב' ועד כיתה ז' למד שלומי בבית
הספר "יהודה הלוי".
שמך שלומי, אכן אפיין אותך:
שכן רודף שלום היית תמיד.
בין החברים, בכיתה או בהפסקה.
לכיתה תרמת המון ידע, שלומי!
מקומך בכיתה חקוק בזכרוני.
כרב חובל באניהה בים סוער, חתרת
שלומי כשמך- להגיע לשלמות.
מאמצים רבים השקעת ואכן, הגעת
להצלחות.

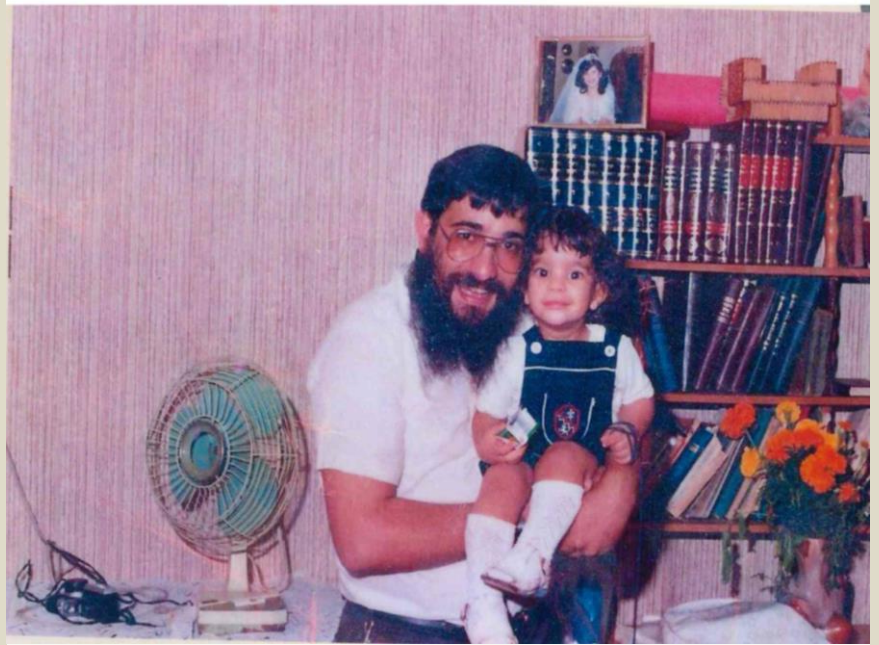
שלומי! כמה חבל שלא הצלחת להמשיך
לחתור,
שהרי סערת החיים גברה עליך,
דווקא בהיותך תייל גיבור וחסון.
נלקחת ללא עת מהוריך, מאשפתתך
ומחבריך.

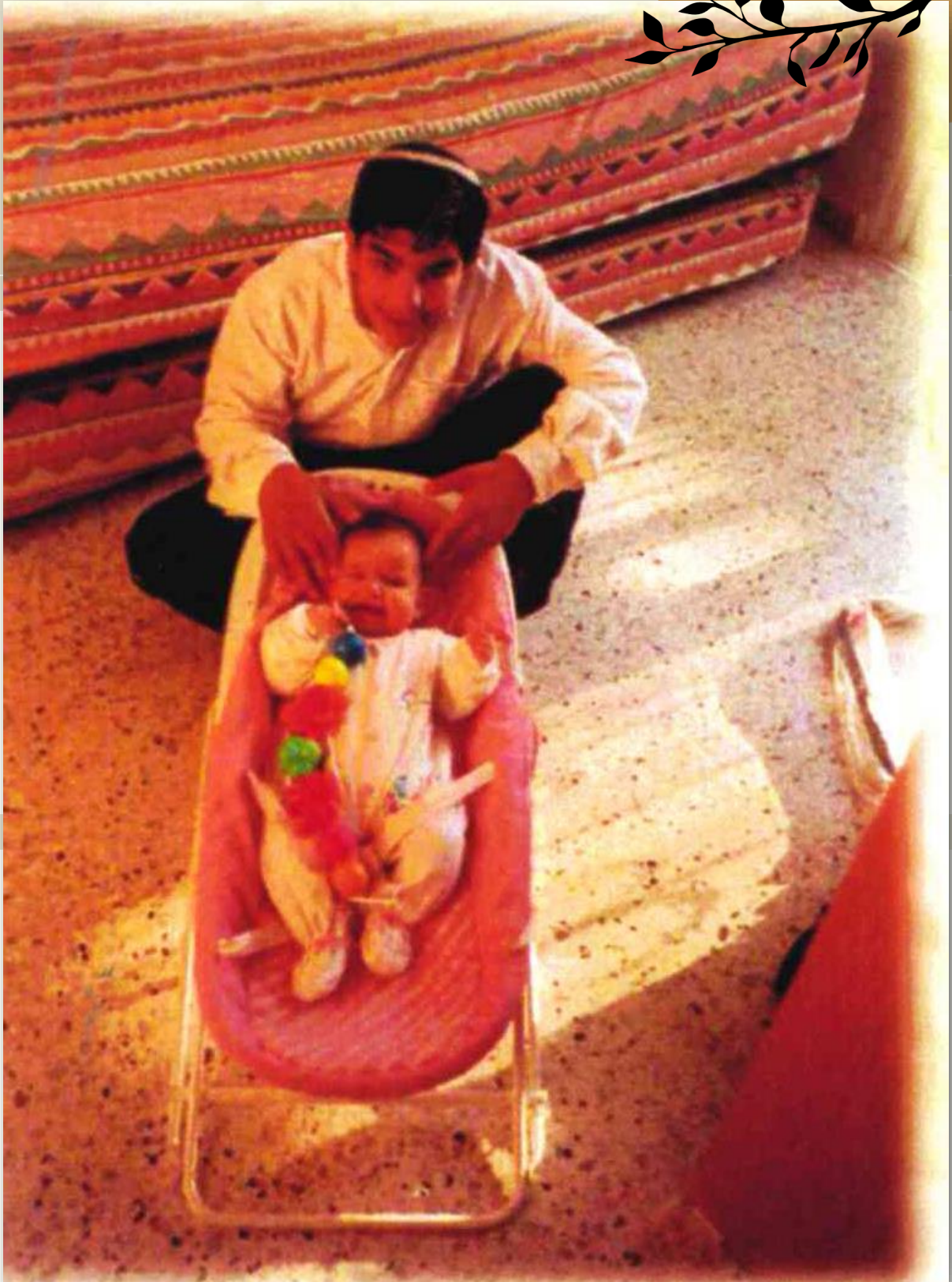
"יהי זכרך ברוך"

(מורת שלמה בכיתה ב', כרמלה וייצמן)

תמונות ילדות

עמוד 9

יואלדת לשלמה

יום הולדת לשלמה

שלמה
בן-4

משפחת אבלס

הוריו של שלמה גדלו בארץ ישראל

אך הוריהם הגיעו מתימן ומעירק.

אילו, אביו של שלמה עובד באשרד התיירות

ושרה, אימו, גנת.

משפחת אבלס היא משפחה מיוחדת מאוד!!!

מכניסה אורחים בשמחה ובהידור, כל אחד

שמגיע מרגיש קשור בקשר ישיר, ומרגיש כאילו

זה היה ביתו.

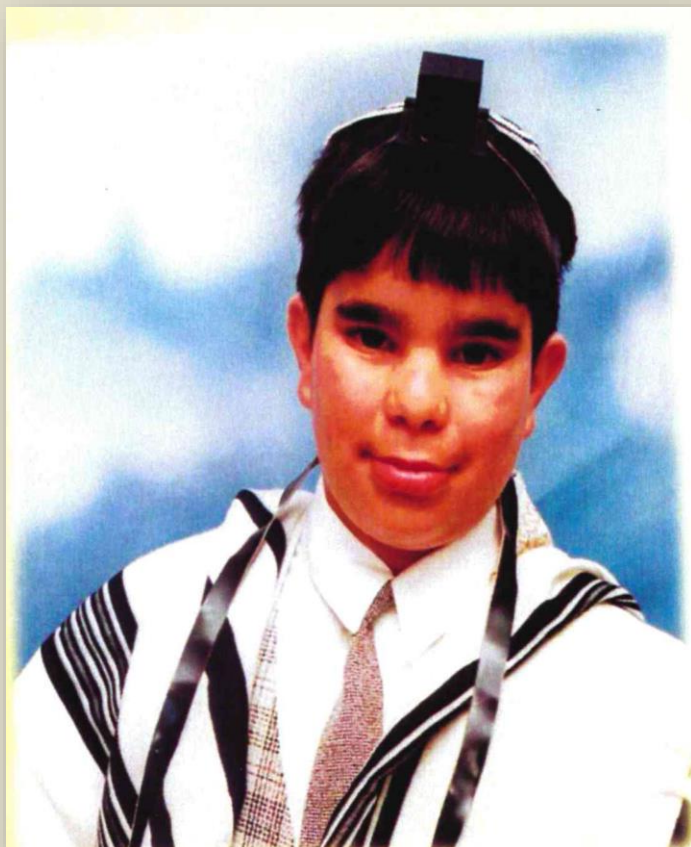
מיד כשנכנסים לביתם מרגישים מכל פינה

שמחה וחיוניות, רוגע וחובבות!

בר מצווה לשלמה

תגיגת הבר מצווה של שלמה נחגגה באולם
"ארמונות עליסה" שנמצא מתחת לארמונות
ורסאי בירושלים

13

אתה ניצב מול החיים שלך, ונפרד עכשיו מילדותך, נושא עימך

בזיכרוןך שעות יפות רגעי שימחה.

אתה עומד מול משפחתך, ההורים שאוהבים אותך, וכל החברים כאן

בשבילך, בלב נרגש נושאים ברכה.

וזה הרגע הגדול שלך תבקש עכשיו על עצמך, שערים שם יפתחו

תפילותיך יתקבלו מלמעלה אור יאיר לך.

(מתוך שיר הבר מצווה של קינדרלעך)

פרקי בגרותו

עמוד 15

הישיבה בה למד שלמה ביישוב "יד בנימין"

בשנת תש"ס החל שלמה את לימודיו בישיבה התיכונית ביד בנימין.

היישוב יד בנימין הוא יישוב קטן דתי, הממוקם בדרו השפלה.

היישוב היה בעבר מרכז חינוכי שנוסד בשנת 1962 ע"י

פועלי תנועת "אגודת ישראל" בשיתוף עם המועצה האיזורית "נחל שורק"

היישוב נקרא ע"ש אחד המנהיגים הבולטים של תנועת

"אגודת ישראל" ושר הדואר- הרב בנימין מינץ ז"ל

ב-20 שנים האחרונות נבנו ע"י המוסד "יד בנימין"

מבנים נוספים כגון: מרכז פיס, בריכת שחייה, גן ילדים, מגרשי ספורט ובתי הארחה.

יישוב יד בנימין

הכניסה לישיבת ההסדר

את שירותו הצבאי החליט שלמה לעשות במסגרת

ישיבה ההסדר "היכל אליהו" ביישוב כוכב יעקב

שנמצא בבנימין

רבני ישיבה מספרים שלשלמה לא הייתה קלה

ההתאקלמות בישיבה אך הוא לא ויתר.

הוא היה בחור שקט וצנוע שידע להסתיר את מעשיו

ולא להתבלט בשטח.

כאשר היה שלמה נכנס לבית המדרש ללמוד, הוא היה

עם עיפרון ומחק כדי לרשום כל דבר, כל חידוש, כל

פירוש.

הוא התאמץ להבין ולא הסתפק בלימוד שטחי ע"מ

לצאת ידי חובה.

הוא אהב ללמוד ולהבין. הוא למד בחשק ובמרץ רב

ולא בעצלות.

שלמה היה בחור עניו, כשהיו מעירים לו על משהו

מסוים הוא היה שותק ומקבל את הדברים באהבה

ואמנם האיש הזוכה לידיעת

התורה הוא הולך בין אנשים

ונדמה כבן אדם תאבל באמת

הוא מלאך הדר עם בני תמותה

והי חיי אצילות ומרומם על כל

תהילה" (החזו"א).

במהלך לימודיו של שלמה בישיבה, לא המשיך להשתתף בתנועת הנוער כיוון שאת רוב זמנו בילה בישיבה והיה מגיע הביתה לשבתות

בבקרים היה לשלמה קושי רב להתעורר
וכיוון שחשש שלא יתעורר בזמן לתפילות הבוקר,
החליט למצוא פתרון לבעיית השינה. לכן, במקום
לישון בחדרו, נהג לישון על מזרון בתוך חדרון צר
מידות בבית המדרש.
רק כך, בשל הרעש בבוקר, היה יכול לקום בזמן
ולהתפלל. להוריו, לא סיפר דבר, רק במהלך
השבעה, כשחבריו סיפרו לבני המשפחה על
יקירם, גילו ההורים על מנהגו של בנם.
"לפעמים היה מספר לי שכואב לו הגב ולא הבנתי
ממה זה נובע. רק כשהחברים סיפרו לי על המקום שבו
היה נוהג לישון מדי לילה, גיליתי שבני היה ישן
מדי לילה על מזרון בחדר שקטן ממידותיו", סיפר אילון.

סיפור אתוך אלבום הנצחה על
שלמה ז"ל

**שלמה היה אתמיד גדול, ירא שמים אמיתי בסתר ובגלוי. היה בחור שאפתן ורצה
להגיע לגדולות.
כבר בהיותו נער מעידים עליו חבריו על גדולתו ודקדוקו באצוות ויר"ש אמיתית**

גיוס

עמוד 21

גולני שלי

**שלמה היה בחור ימני מאוד, הוא אהב את ארץ ישראל בנפשו.
וכל חלומו היה להתגייס ליחידת גולני
הוא ספר את הימים לרגע המיוחד בו יענוד בגאווה את כומתת היחידה עליה
חלם כל חייו: גולני**

סמל יחידת גולני

גולני שלי

חטיבת גולני (חטיבה 1) היא חטיבת חיל רגלים סדירה בצה"ל,

שהשתתפה בכל מלחמות ישראל. בחטיבה ארבעה גדודים: גדוד 12

(ברק), גדוד 13 (גדעון), גדוד 51 (הבוקעים הראשון) וסיירת גולני

(לשעבר הגדס"ר), והיא נמצאת תחת פיקודה של עוצבת געש.

חיילי חטיבת גולני חובשים כומתה חומה עם סמל חיל הרגלים ונועלים

נעליים שחורות. הצבע החום מסמל את הלוחמים הראשונים של

החטיבה שהיו עובדי אדמה שגויסו. דגל החטיבה הוא בצבעי ירוק וצהוב

המסמל את שטחי הלחימה, גם בצפון וגם בדרום. סמלה של החטיבה,

הנמצא גם על תג היחידה, הוא עץ זית בעל שורשים עמוקים ביותר.

על פי סברה אחרת, זהו עץ אלון.

סמל יחידת גולני

שלי

גולני

גולני

גולני שלי

היא מלחמת קדש

גולני שלי

היא רפית ואש

ובששת ימים

אל תל פחר נעים

אל התל הניצב מאולי

גולני שלי

היא גם יום כיפורים

היא מוצב החרמון

בפסגת ההרים

רובאים שירו

ורעים שנותרו

בצידי הדרכים לאולי

גולני, גולני שלי, גולני שלי

גולני, גולני שלי, גולני שלי

גולני, גולני שלי, גולני שלי

גולני, גולני שלי, גולני שלי

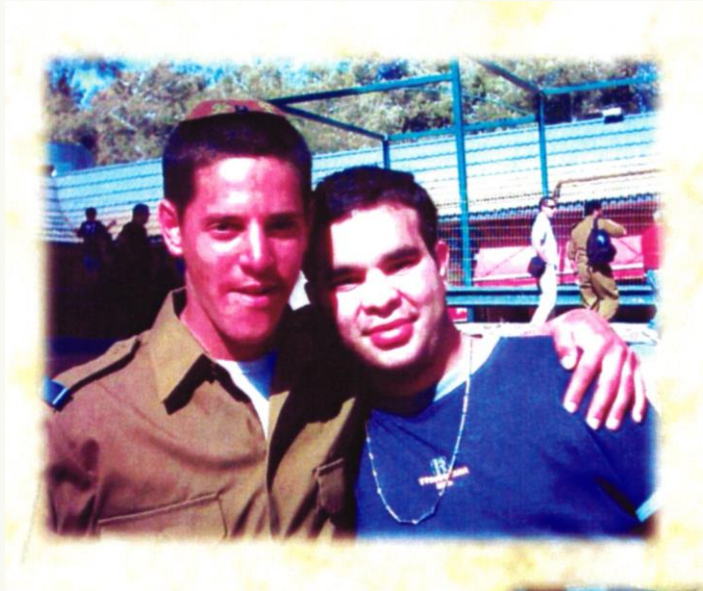

שלמה עם חבריו ביום גיוסם

תעודת החוגר של שלמה

עמוד 26

נפילתו

עמוד 27

שבועיים לפני פסח תשס"ד, במהלך הכנות לערב תג, חש שלמה ברע. הוא סבל משיעול חזק ומליחה שניגרה מראותיו, מלווה בדם.

למרות שמעולם לא סבל שלמה מהתופעה סבר שלמה שמדובר בצינון, וליתר ביטחון פנה לקופ"ח כדי לבדוק את העניין. רופאת המשפחה שלחה אותו כדי לבצע צילום ריאות ולא מצאו דבר. הרופאים אמרו שהכל בסדר וכנראה מדובר בדלקת ריאות. שלמה שוחרר חזרה לביתו עם טיפול תרופתי שיגרת. שבוע לאחר מכן בזמן התפילה בבית הכנסת, הבחין אביו של שלמה ששלמה נמצא מחוץ לבית הכנסת ומשתעל מאשוכות. כשניגש אליו ראה שהוא יורק דם מגרונו. אביו של שלמה החליט לא להמתין אפילו רגע אחד נוסף ולקח את שלמה לקופ"ח ושאל בתקיפות את הרופא כיצד ייתכן שמדובר בדלקת ריאות? לאחר כמה דקות כבר היו בדרך לביה"ת.

ספור נפילתו של שלמה

גם בביה"ח סברו ששלמה סבל גדלקת ריאות ולכן שלחו אותו

שוב לביתו לאחר שעבר בדיקות שהפריחו את החשש.

שלמה גם עבר צילום סי טי שלא העלה דבר... ולכן שוחרר

לביתו כמה ימים לפני חג הפסח.

אך השיעול המשיך ולא הרפה גם במהלך החג ואף נוספה אליו

קושי נוסף: בעיית נשימה חמורה.

שלמה הראה מצידו שימני רוגע ושלווה ואף ניסה להרגיע את

הסביבה, במיוחד את אימו.

תחושתה של שרה, אימו של שלמה, לא הייתה טובה על אף

התחושה הטובה שהשרה שלמה ונקבע שלמה בדיקת סי טי

נוספת.

הבדיקה הייתה צריך להיות יום לפני גיוסו של שלמה ולכן ביקש

אביו של שלמה לדחות את הגיוס בכמה שבועות והצבא הסכים.

ספור נפילתו של שלמה

**"אמא אל תדאגי אני אצא מזה", בתחילה
חשב שלמה שמדובר בהתקררות**

במשך זמן המעקב הרפואי נשלח לשלמה לבדיקות מעקב אחר תפקוד הריאות. ורק לאחר שביצעו את בדיקת "הברונסקופיה" גילו שבאיזור הסמפונות, בכניסה לריאות, צמח גידול נדיר שעלול בהמשך לחסום את כניסת התמצן לריאות. ושוב- הרופאים שחררו את שלמה הבייתה עד לקבלת התוצאות של דגימת ביופסה שלקחו ממנו הרופאים.

בזמן ההמתנה לתוצאות, בני המשפחה היו לחוצים מאוד ומודאגים כאחד.

ושלמה היקר אומר לאימו: "אל תדאגי, נעבור את זה"

ואבין של שלמה, אילן, דאג לאחד את המשפחה כדי שיעברו יחד את התקופה. תוצאות המעבדה הגיעו והעידו ע"כ שיש לשלמה גידול שפיר, החוסם את האוויר לריאותיו של שלמה. הרופאים הסבירו ששלמה צריך לעבור ניתוח בדחיפות כדי להסיר את הגידול.

הרופאים הסבירו גם שכיוון שמדובר בגידול נדיר מאוד אפשר לנתח אותו רק בשני מקומות בעולם: ביה"ח בלינסון וביה"ח בבוסטון בארה"ב.

ספור נפילתו של שלגה

בית החולים ע"ש בלינסון

ספור נפילתו של שלמה

בני הבית קיבלו את הבשורה בהלם והחלו לחשוב מה יהיה בעתיד...
כיוון ששלמה אהב מאוד את א"י היה ברור שאת הניתוח שלמה יעשה בארץ.
מאתר שהניתוח דרש סכום גדולים מאוד של כסף, חבריו של אילון, אביו של שלמה,
החלו להתגייס לאיסוף כספים.
גם בימים שהמתינו לניתוח שלמה שמר על מצב רוח טוב, המשיך להאמין שמר על
סדר יום ולבלות עם חבריו.

יום הניתוח הגיע. הניתוח בוצע. והרופאים אמרו: הניתוח היה מסובך אבל מוצלח.
שלמה אכן חזר להכרתו ולכאורה נראה שהכל מתחיל להיות יותר טוב, ושלמה
מתחיל להרגיש טוב יותר.

אך במהלך הלילה הבחין אביו ששלמה מתנשם בכבדות והוא מיהר להזעיק את
הרופא.

ערכו לשלמה בדיקות מהירות, נראה שהכל בסדר אך שוב בפתאומיות מידת התמצן
של שלמה ירדה באופן מפתיע.
ושלמה הובל שוב לבדיקות.

ספור נפילתו של שלמה

בבדיקות התגלה אצל שלמה דימום בריאות שדרש ניתוח מידי.

הרופא היה מודאג והגדיר את המצב כ"קריטי".

למרות זאת- אילן המשיך להאמין ולהתפלל ששלמה ייצא מזה.

מצבו של שלמה מדרדר והוא מובל לסדרת ניתוחים.

הריאות של שלמה עמדו במצב של קריסה אבל שלמה המשיך להיאבק ולא הרים

ידיים.

במשך יומיים נאבק שלמה על חייו בנחישות.

ספור נפילתו של שלמה

(א) שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה.

(ב) אֲדַנִּי שִׁמְעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזַנֶּיךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי.

(ג) אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדַנִּי מִי יַעֲמֵד.

(ד) כִּי עֲמַךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר.

(ה) קוֹיֵתִי יְהוָה קוֹתֵה גַּפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי.

(ו) גַּפְשִׁי לֹא דַנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר.

(ז) יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה כִּי עַם יְהוָה הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְּדוֹת.

(ח) וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

ספור נפילתו של שלמה

בבוקר של יום שלישי ג' תמוז, הוזעק אילן בדחיפות לבית החולים.

כשהגיע- בישר לו הרופא את הבשורה: "כל מערכותיו של שלמה קרסו. הלב אחובר

לאכזנת ההנשמה ורגעיו ספורים".

בערב הפסיק ליבו של שלמה אלפעום.

שלמה נולד בכ' בתמוז ונפטר בג' תמוז, שבועיים לפני שחגג את יום הולדתו ה- 21.

עוד באותו היום עפ"י בקשתו של ראש הישבה, הובא שלמה לאנוחות בבית העלמין

הצבאי בהר הרצל בירושלים.

ת.נ.צ.ב.ה

חבר מספר:

בפעם הראשונה מאז ששלמה חש ברע, הוא התקשר אלי ואמר לי שהיה בבידוד ושחרר הבייתה. בפעם האחרונה שפגשתי את שלמה, הייתה כשהגעתי לירושלים ועשיתי מספר סידורים של הצבא. הייתי רעב מאוד, אז התקשרתי לשלמה, שכמו תמיד נתלץ לעזרתי. הוא הביא לי שתי לתמניות והלך.

בזמן שהוא היה בניתוח הייתי בשטח, בידיעה שהוא מאושפז.

קראתי את כל ספר התהילים וכיביתי את הטלפון כדי לשמור על הבטרייה.

כשהדלקתי את הטלפון כבר שלמה לא היה בין החיים.

לא האמנתי, חשבתי שהניתוח יהיה פשוט, שהרי הוא בחור צעיר..."

יום לאחר מכן חזרתי לבית, התארגנתי ונסעתי עם מספר חברים למשפחתו במעלה

אדומים.

היה לי עצוב מאוד, מעבר לעצבות רגילה. זו פעם ראשונה שחוויתי מוות של בחור צעיר,

בתור אדם בוגר. זה גרם לי להרהורים רבים

הנצחה

עמוד 39

הנצחתו של לש אה בעיקר

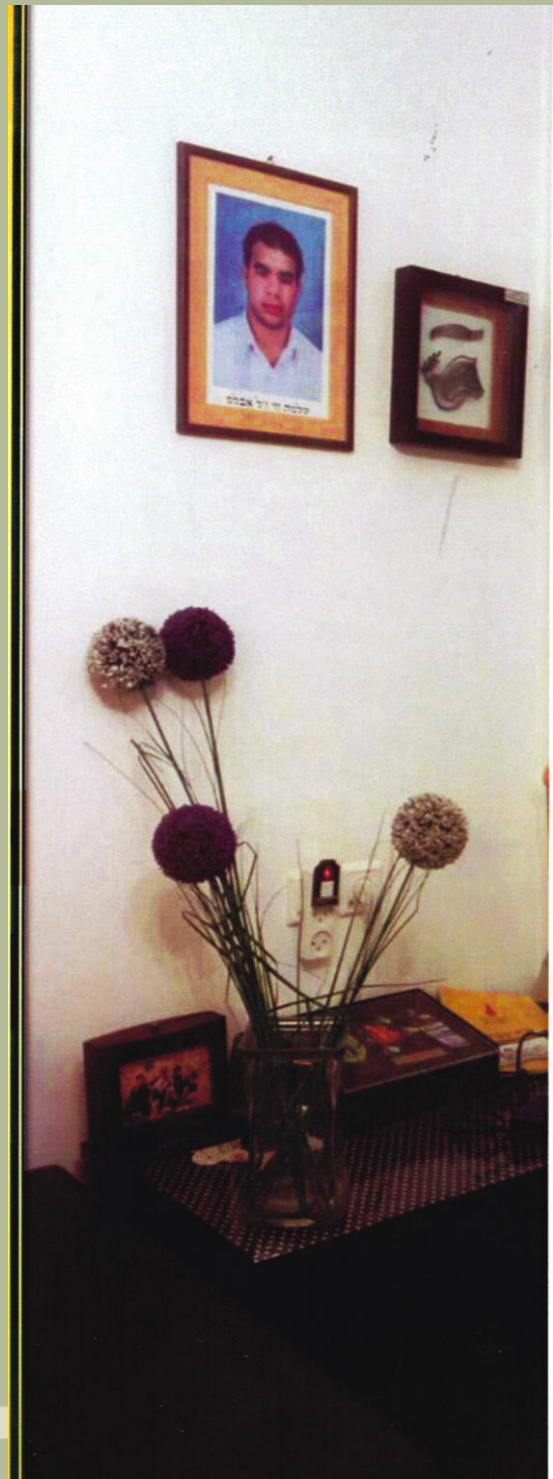
ובראש ובראשונה היא ע"י בני

משפחתו של לשאה.

בביתו של לשאה ישנה פינה ובה

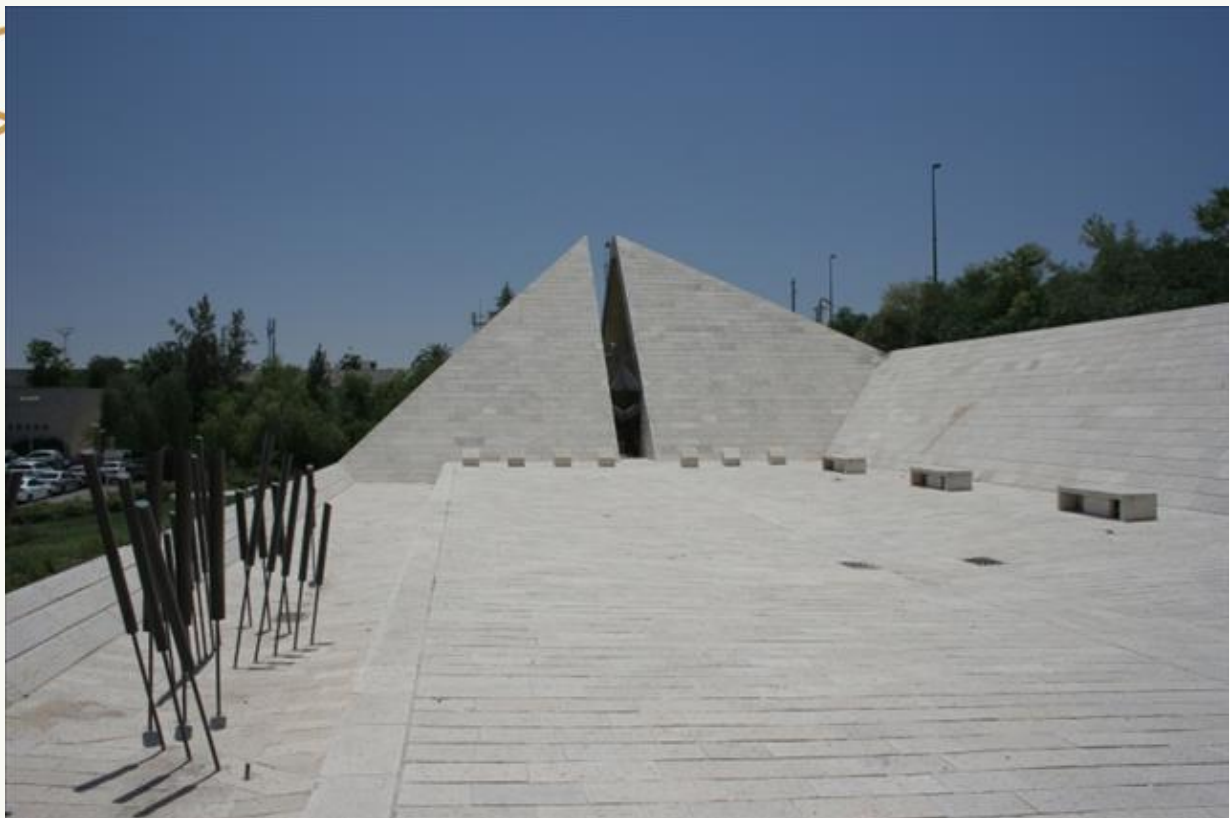
תמונות, סאלים ונשאת כל חי

**הפינות לזיכרו של שלמה
בביתו**

הנצחה באנדרטאות

בית יד לבנים בירושלים

הנצחה באנדרטאות

אנדרטת חיל הכללי

הנצחה באנדרטאות

במעלה אדומים

הקמה אנדרטה

מרכזית לנופלי

העיר בכל

מערכות ישראל

**הנצחה באלבומים שונים שתוברו
לזכותו של שלמה ז"ל**

במהלך השנים הוצאו אלבומים שונים לזכרו של שלמה ז"ל

**פחייקט הצדעה
למשפחות שכולות
שבט צור התשע"ה
סניף אריאל מעלה אדומים**

הנצחה באלבומים שונים שתוּבְרוּ
לזכותו של שלמה ז"ל

שלמה חי אבֵלס ז"ל
1983 - 2004

אלבום הנצחה נוסף לזכרו של שלמה ז"ל

הנצחה באלבומים שונים שתוּבְרוּ
לזכותו של שלמה ז"ל

אלבום הנצחה שהוצא ע"י משפחתו של שלמה ז"ל

דברי הספד וניחום על שלמה ז"ל

לישכת שר הביטחון
הקריה, תל-אביב

שרה ואילן אבלס היקרים,

עדינת ישראל וצבא ההגנה לישראל

אבלים עמכם בנפול יקירכם

סור' שלמה חי אבלס ז"ל

ביום ג' בתמוז התשס"ד, 22 ביוני 2004

ויישאו תמיד את זכרו עם כל הלוחמים

שנפלו על הגנת העם והארץ.

בהוקרה,

שאול מופז, רב-אלוף (פיל')

שר הביטחון

תמוז תשס"ד

יוני 2004

דברי הספד וניחום על שלמה ז"ל

בסיס קליטה ומיון

שלמה - חי

היום אנו מלווים אותך למנוחת עולמים.

טרם הספקנו להכיר אותך ביחידה.

הצטרפת למסלול ישיבות ההסדר, מסלול המשלב לימודים תורניים ושרות צבאי ביחידות קרביות, ספרא וסיפא הכרוכים יחדיו. היית אמור לשרת ביחידה קרבית עם חבריך לישיבה אשר משרתים כעת בצה"ל.

שרה, אילן, אריאל, לאה, יעקב, אודליה ואליסף יקרים.

סיפרתם לנו כי שלמה ציפה מאוד והתכוון לשירות זה, ובעיקר רצה להגיע לחטיבת 'גולני'. שאיפתו מעידה על החינוך והערכים עליהם גדל, על משפחתו ועל ביתו חדורי האמונה, ערכים וציונות, שאינה מצפה לקבל אלא לתת.

אנחנו ציפינו לשלמה, להצטרפותו לפרק השרות הפעיל, בתום תקופת הלימודים בישיבה, אך מחלתו הקשה מנעה ממנו להגשים את שאיפותיו למסלול שרות קרבי ומשמעותי.

בקשר שנוצר עימכם למדנו כי אף בנסיבות מחלתו הארורה נאבק שלמה בנחישות, החלטיות ובצניעות אך לצערינו לבסוף הכריעה אותו מחלתו.

אין לנו ניחומים, אך אנו יודעים מהו אבדן של יקיר וכי עוד צפויים לכם ימים קשים, ימים של געגועים לבן, לאח ולחבר ששלמה - חי היה עבורכם.

משפחת אבלס היקרה, אנו מאמצים אתכם אל ליבנו, היו חזקים ומלוכדים.

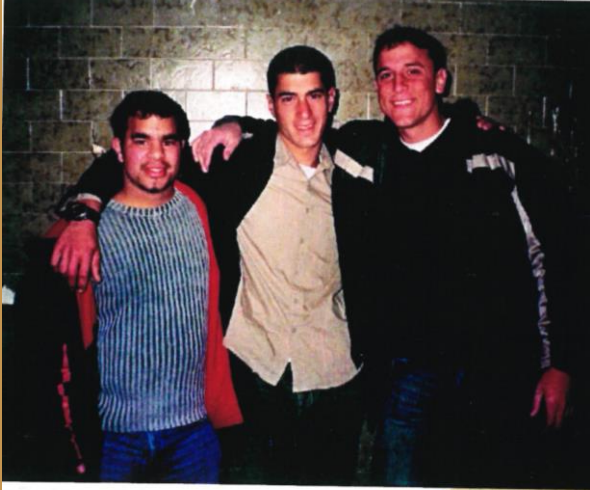
מי ייתן ולא תדעו עוד צער

עופר כהן סא"ל

רע"ן תגבורת מילואים

ג' תמוז התשס"ד

אכתבים אתברים

6 שנים הכרתי אותך, הן עברו ממש מהר. ביד - בנימין עברנו הרבה דברים ביחד, דברים טובים וגם פחות טובים. אבל מה שבטוח שתמיד היה טוב ביחד, הייתה חברות בכל מצב. שבועיים לפני שנפטרת שמעתי על המצב שלך, אבל לא האמנתי שיקרה משהו, הייתי בטוח שהמצב יסתדר, אבל כנראה שלהי תוכניות משלו. את הבשורה המרה קיבלתי בהלם מוחלט לא ידעתי מה לעשות.

חברך מיד בנימין בנימין קולא

הכרתי את שלמה מיד בנימין רק שנה ואז אל הישיבה ושם הכרתי אותו יותר. לא קרה שפעם הוא סרב לי, הוא תמיד שמח לתת ולא רק רצה לקחת. לא ראיתי עוד אדם כזה מושלם. מעולם לא כעסתי עליו הוא היה חבר. בעזרת השם זכותו תגן עלינו ונגאל במהרה בימינו אמן.

אלידן מניצוד

לחברי הטוב תמיד שלמה חי אבלס!

אני יושב כאן בחדר ונוכר. קורא את כל מה שהחבריה כתבו עליך וזה באמת קצה קצהו של מה שהיית - מצחיק, אדם מלא שמחת חיים, שאיפות לעתיד, דאגה לחברים, עזרה לכולם גם לחברים וגם בבית, אך טוב לאחים שלו ועוד ועוד! אני כאן בבית שלך שתמיד היה מלא שמחה, מלא חיוכים ופתאום יש כל-כך הרבה שקט! אודליה החמודה הראתה לי את האלבוש של היום הולדת שלך שחגגנו לך בבית, הכל היה כל - כך מושלם, כל-כך שמח-שלומי.

כבר שבוע לפטירתך ואני עדיין לא מעכל שאני לא אראה אותך, שלא נדבר בטלפון, על החיים, שלא ניסע יחד במעלה אדומים, שפתאום הלך לי חבר... קשה לי כל - כך!!!

ההודעה על פטירתך "תפסה" אותי ממש שעה לפני שהיינו צריכים לעלות למוצב בהר דב. לצערי הרב לא יכולתי להיות בהלוויה שלך - אני מקווה שתסלח לי. גם לשבעה לא הגעתי מחוסר יכולת - מצטער!!! למשפחת אבלס היקרה - האידוה שלכם היה כל-כך כף. היה כל - כך כף לבוא ולצחוק אצלכם! אני מבטיח לבוא ולבקר כמה שיתאפשר לי.

שלומי אני מקווה שתתפלל עלינו שם למעלה על המשפחה, על החברים ועל כל עם ישראל משתוקק לרחמים.

שלומי, אני מבקש שתסלח לי על כל מיני דברים שעשיתי לך אף על פי שאני בטוח שכבר סלחת, כי כך היית נוהג תמיד.

מחברך העצוב מאוד אלידן טרבלסי

באסגרת פרויקט של

הסטודנטיות, הן היו

צריכות להנציה את

זכרו של שלמה

בדרך מסויימת.

הסטודנטיות בחרו

להנציה את שלמה

ז"ל ע"י התנדבות

בעמותת על"ה,

עמותה לילדים בעלי

צרכים מיוחדים.

הן בחרו להציג הצגה

בנושא הצדקה.

הן בחרו בנושא זה

כיוון ששלמה ז"ל היה

בעל חסד גדול ומין

הראוי להנציתו בחסד.

תמונות מתוך התנדבותן של
הסטודנטיות בעמותת על"ה

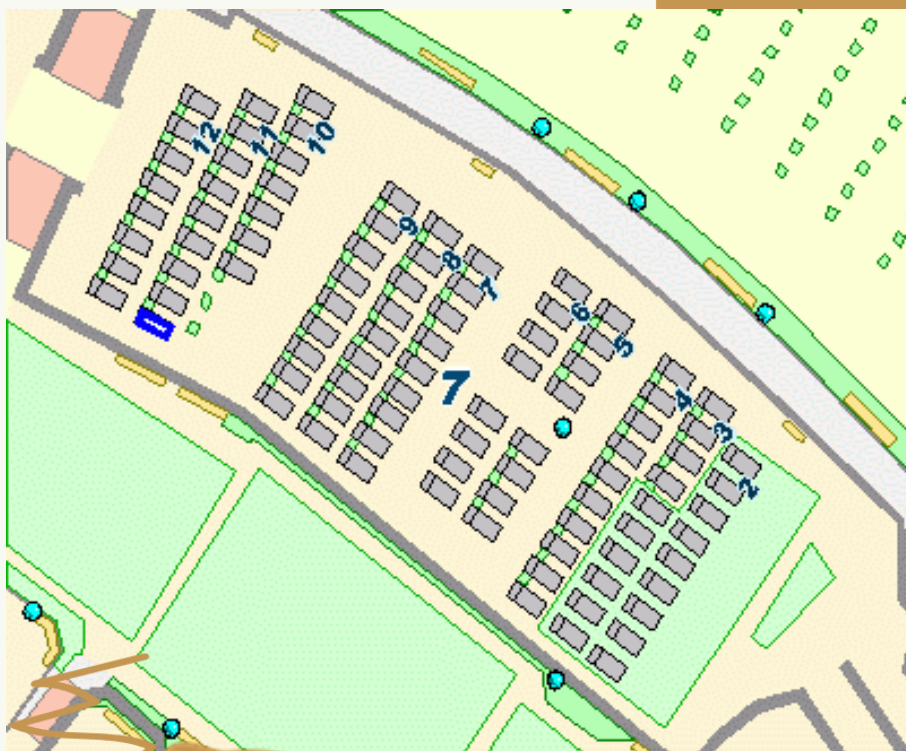

**מהדברים הנכתבים
באתר יזכור**

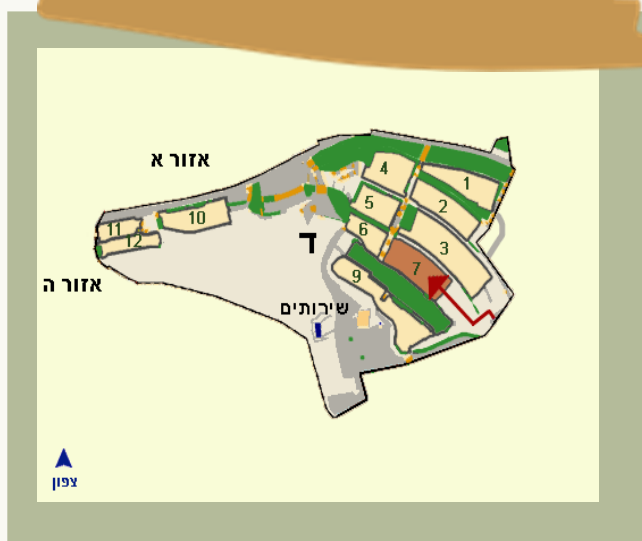

מתוך דברים שנכתבו לזכרו של שלומי בישיבת "יד בנימין": "עומד ומשמש" -
כזה היה שלומי זכרונו לברכה. 'עומד ומשמש' את הריו, 'עומד ומשמש' את
רבותיו ומוריו, 'עומד ומשמש' את חבריו... והכל - מתוך שהיה 'עומד ומשמש' את
בוראו. בפשטות, בצניעות, ברוח טובה. במותו יותר מאשר בחייו. שלומי היה 'יצור
משונה' בישיבה. בחור המחפש אתגרים ומאתגר את מוריו לאותם אתגרים.
מעטות הן ההזדמנויות בהן זוכה המורה לתלמיד הדוחף אותו לתת עוד ועוד, לא
להסתפק בקיים. למצוא עבורו עוד משימות להתקדמות, עוד שאיפות להשגה.
'ומתלמידי יותר מכולם'. שהוא, שהיה 'עומד ומשמש', לימדני פרק כיצד אהיה
'עומד ומשמש'. מעטות ההזדמנויות בהן זוכה מורה למלות תודה והערכה
מתלמיד, עוד בהיותו בין כותלי הישיבה. שלומי ידע להעריך, להוקיר. חיזכו הביישני
אמר את תודתו. בזיכרון דמותו ואישיותו נתחזק. בדבקותו נידבק, באהבת האדם
שבו. בירושלים ננחם."

קבורתו:

מקום קבורתו
מפת החלקה

מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי
הר הרצל
אזור: ד חלקה: 7 שורה: 11 קבר: 9
ת.נ.צ.ב.ה

**דברי סיכום הסטודנטים
והתלמידות**

שלמה היקר!

**אשרינו שזכינו להכיר, אבעד לסיפורים, דמות כל כך איוחד כמוך!
בחור ירא שמים, עם מידות טובות, בחור שמקבל כל אחד בשמחה**

ובאהבה!

הבנו מה זה תלמיד חכם שתוכו כברו!

אשריך שזכית להיות בן מעלה שכזה!

מתכות ומקוות לגאולה השלימה בקרוב שנזכה שוב להיות ביתך ולהכיר

באמת פנים מול פנים...

"אמן" בקרוב!

מעריכות ומנסות לחקות דרכך-

פנינה, שירה, גולדה.

**דברי סיכום הסטודנטים
והתלמידות**

תודה רבה למשפחת אבלס היקרה!

תודה אירוח מקסים ונפלא!

תודה על תחושה נעימה ומשפחתית,

שמחתי להיות חלק מהנצחת בנכם היקר!

מדהים לראות איך דמות שתנכתם קשורה בקשר ישיר לאוירה ולתחושת

שהרגשנו בכניסתנו לביתכם!

הלוואי ויירבו משפחות מיוחדות כמוכם!

מעריכות:

פנינה, שירה, גולדה